

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮਾਲੀਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਭਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤਕਦੀਰ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕੰਡਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ 21 ਪੀੜੀ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਕੇ ਆਈ ਹਾਂ

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਗੀਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੀਤ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਲੀ, ਬਾਪ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ। ਹੁਣ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਭਗਤ ਆਏ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਭਗਤਨੀਆਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਕੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਜਾਕੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਅਤੇ ਸਵੀਟ ਰਾਜਾਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਉਪਰ ਫੁੱਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ, ਕਈ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਫੁੱਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ, ਕਈ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ। ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਅੱਕ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਗੀਚਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੋਤੀਏ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਕੋਈ ਚੰਪਾ ਦੇ, ਕੋਈ ਰਤਨ ਜੋਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਅੱਕ ਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਹਨ ਕੰਡੇ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਫੁੱਲ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕੰਡੇ, ਤਾਂ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਣਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਅਰਥਾਤ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ - ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤਕਦੀਰ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਜੇ, ਤਮੇ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਵੀ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਪੂਜਯ ਸੀ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ 21 ਪੀੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੀੜੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ 21 ਪੀੜੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਯੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਕਾਰ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕੰਡੇ ਹੋਏ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਣਗੇ ਮਾਲੀ ਰਾਇਲ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਤਿਆਰ ਕਰਣਗੇ। ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਣ ਲਾਇਕ ਫੁੱਲ ਚਾਹੀਦੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਮਝੋ ਕਵੀਨ ਅਲਿਜਾਬੇਥ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹਨ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਧਤੂਰਾ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਭੰਗ ਪੀਂਦਾ ਸੀ। ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਵੀ ਅੱਕ ਦੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੈ ਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ! ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਫੁੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ! ਦੁੱਧ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? 5 ਪਰਸੈਂਟ ਦੁੱਧ ਬਾਕੀ 95 ਪਰਸੈਂਟ ਪਾਣੀ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁੱਧ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ, ਜੇ ਚੰਗਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਹੈਡ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਪਰ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਧਾਰ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦੇ 8 ਦਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ 108 ਵਿੱਚ, ਕੋਈ 16108 ਵਿੱਚ। ਸਿਜਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਝਾੜ ਦਾ ਵੀ ਸਿਜਰਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਪੱਤਾ, ਦੋ ਪੱਤੇ ਫੇਰ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਬਿਰਾਦਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੁਪਲਾਨੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਆਦਿ - ਆਦਿ, ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਿਰਾਦਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੇ- ਪਹਿਲੇ ਕੌਣ ਹੈ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਕਹਾਂਗੇ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫ਼ਾਦਰ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ - ਮਾਤਰ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਅਹਿਲਿਆ ਵਰਗੇ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਜਦੋਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਅਹਿਲਿਆ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਨ। ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਮਝੋ ਅੱਜ ਆਏ ਹਨ, ਕਲ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫ਼ੌਰ ਕੀ ਪੱਦ ਪਾ ਸੱਕਣਗੇ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਿੱਖੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ! ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਜੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਝੱਟ ਜਾਗ ਜਾਵੇਗੀ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਗੇਗੀ। ਸੰਸਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਏ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਤਾਂ ਮਾਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਉਪਰ ਹੈ ਨਾ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। 21 ਜਨਮ ਲਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਖ਼ੁਦ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਸੀ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਦੇਵਤਾ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਇੱਥੇ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਦਿ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:., ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:.....ਫੇਰ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮ:। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਫੇਰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਤਿੰਨ ਫਲੇਰ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਥਰਡ ਫਲੇਰ ਤੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਜੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਉਹੀ ਫੇਰ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਗੱਲ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮਾਰਗ ਹੈ, ਜਿਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਕੇ ਫਲ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ ਜੇ ਫਲ ਹੁਣ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਪੂਜਯ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤ ਠਹਿਰੇ। ਫੇਰ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਰੋਜ਼ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ 10 ਮਾਇਲ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ, ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ 10 ਮਾਇਲ ਵੀ ਪੈਦਲ ਕਰਕੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਕਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੈਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਘਰ 5 ਮਾਇਲ ਦੂਰ ਹੈ.....ਵਾਹ! ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਭੱਜਦੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਮਰਨਾਥ ਬਾਬਾ ਸਵੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਕਤ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੁਟੇਗਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਖੋਹਣਗੇ। ਚੇਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੀ ਧਨ, ਪਧਾਰਥ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਹਾਨੇ ਬਹੁਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪੱਦ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਕਰੇ ਨਾ। ਕਦਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਗੇ ਤਾਂ ਪੁਰੰਚ ਕਿਵੇਂ ਸਕਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਦੌੜ - ਦੌੜ ਕੇ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ 10 ਮਾਇਲ ਵੀ ਪੈਦਲ ਚਲਣ ਨਾਲ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

2. ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਅਤੇ ਸਵੀਟ ਰਾਜਾਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਸ਼ਚੈ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਨੂੰ ਅੱਚਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੈਬੁੱਧੀ, ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਭਵ :
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਚਿੰਤਾ, ਇਸਦੀ ਦਵਾਈ ਡਾਕਟਰਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਗੇ ਭੱਜਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਿਸ਼ਚੈ ਦੇ ਪੈਰ ਸਦਾ ਅਚਲ ਰਹਿਣ। ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ - ਇਹ ਪੈਰ ਅਚਲ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਜੈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਜੈਈ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨਿਸ਼ਚੈ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮਾਇਆ ਹਿਲ ਜਾਵੇ - ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਨਾ ਹਿਲੇ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।
